

**Tussen- en Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening
nr. 2014-114 d.d. 4 maart 2014
(mr. R.J. Verschoof, voorzitter, mr. B.F. Keulen en prof.mr. M.L. Hendrikse,
leden en mr. E.E. Ribbers, secretaris)**

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. De door Consument in de arm genomen advocaat schakelt zonder toestemming van Aangeslotene enkele deskundigen in. Consument beroept zich op de uitspraak van 7 november 2013 van het Europese Hof van Justitie inzake vrije advocaatkeuze. De Commissie overweegt dat de uitspraak van het Hof ertoe leidt dat Aangeslotene zich niet kan beroepen op het ontbreken van haar toestemming voor het inschakelen van de betreffende deskundigen. Naar het oordeel van de Commissie brengt het recht van de verzekerde op vrije advocaatkeuze mee dat de door de verzekerde vrij gekozen advocaat zelfstandig, dat wil zeggen zonder overleg met c.q. toestemming van een derde, moet kunnen bepalen welke handelingen in de gegeven situatie het meest in het belang van zijn cliënt zijn. Tot deze handelingen behoort ook het inschakelen van deskundigen, mits dat redelijkerwijs noodzakelijk is en mits de kosten van dergelijke deskundigen als redelijk kunnen worden beschouwd. In het onderhavige geval voldoen de kosten aan deze voorwaarden zodat de vordering van Consument wordt toegewezen.

TUSSENUITSpraak

Consument,

en

DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V, gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen: Aangeslotene,

I. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door de Ombudsman Financiële Dienstverlening overgelegde dossier;
- het op 28 juni 2012 door Consument ondertekende vragenformulier met bijlagen;
- het antwoord van Aangeslotene met bijlage;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie heeft voorts vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden. De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling te Den Haag op maandag 15 april 2013 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

- 3.1 Consument heeft een rechtsbijstandverzekering voor particulieren (hierna: de “Verzekering”) gesloten bij Aangeslotene met als ingangsdatum 1 januari 2008.
- 3.2 In juli 2010 heeft Consument bij Aangeslotene een verzoek tot rechtsbijstand ingediend in verband met een verbouwingsplan van één van zijn burens. De gemeente heeft op 19 oktober 2010 een bouwvergunning verleend. Bij brief van 26 november 2010 heeft de behandelaar van Aangeslotene Consument geschreven dat een bezwaarprocedure tegen de verleende bouwvergunning geen kans van slagen had. In de brief werd wel de mogelijkheid voor het voeren van een civiele procedure opengelaten.
- 3.3 Begin december 2010 heeft Consument zelf een advocaat (“mr. G”) ingeschakeld. Mr. G heeft bij brief van 24 januari 2011 Aangeslotene daarvan op de hoogte gesteld. In deze brief schrijft mr. G onder meer het volgende:
“(....)
Ik meen dat de heer (naam Consument) in de bestuursrechtelijke procedure bepaald niet kansloos is.
(....)
U stelt in uw brief dat de DAS uitsluitend de kosten vergoedt van juridische bijstand die door eigen juristen worden verleend. Ik veronderstel u echter bekend met de Wet op het Financieel Toezicht op basis waarvan cliënt het recht van vrije advocaatkeuze heeft en waarvan de kosten door de DAS vergoed dienen te worden.
(....)”
- 3.4 Bij brief van 31 januari 2011 heeft Aangeslotene vergoeding van de kosten van mr. G afgewezen. In latere instantie heeft Aangeslotene wel de advocaatkosten in de bezwaarprocedure vergoed maar niet die in de beroepsprocedure.
- 3.5 Het bezwaar van Consument tegen de verleende bouwvergunning is in alle instanties afgewezen.
- 3.6 In de toepasselijke algemene verzekeringsvoorwaarden (“AV”) is onder meer het volgende bepaald:
“Artikel 5 De verlening van de rechtsbijstand
  - 5.1 De rechtsbijstand wordt verleend door deskundigen in loondienst van DAS, tenzij DAS besluit de verlening van de rechtsbijstand of een deel daarvan over te dragen aan en externe deskundige. Voorzover de deskundige in loondienst van DAS de rechtsbijstand verleent, overlegt DAS met de verzekerde over de wijze van behandeling en informeert hem over de haalbaarheid van het gewenste resultaat.
  - 5.2 Als er geen redelijke kans (meer) is het gewenste resultaat te bereiken, wordt de rechtsbijstandverlening gestaakt.
(....)
  - 5.5 Als het naar het oordeel van DAS noodzakelijk is de behandeling of een deel

daarvan over te dragen aan een externe deskundige, is uitsluitend DAS bevoegd om, na overleg met de verzekerde, opdrachten daartoe te verstrekken.

- 5.6 Als DAS een opdracht geeft aan een advocaat om de belangen van de verzekerde in een gerechtelijke of administratieve procedure te behartigen, volgt DAS de keuze van de verzekerde. Als de zaak in Nederland dient, komen alleen advocaten die in Nederland zijn ingeschreven of kantoor houden in aanmerking. Dient de zaak in het buitenland dan moet de advocaat bij het gerecht in het betreffende land zijn ingeschreven. In alle andere gevallen bepaalt DAS de keuze.

(...)"

"Artikel 6 De kosten van rechtsbijstand

- 6.1 DAS vergoedt de volgende kosten van rechtsbijstand :

(...)

b. de volgende externe kosten:

- de kosten van de externe deskundigen die door DAS worden ingeschakeld, voorzover deze kosten redelijk en noodzakelijk gemaakt zijn voor de uitvoering van de opdracht;
- (...)"

"Artikel 10 De geschillenregeling

- 10.1 Als de verzekerde het oneens blijft met het oordeel van DAS over de regeling van het geschil waarvoor hij beroep op de verzekering heeft gedaan, dan kan hij DAS schriftelijk verzoeken dit meningsverschil voor te leggen aan een advocaat naar zijn keuze.
- 10.2 DAS legt dan dit meningsverschil, met alle relevante stukken, voor aan de gekozen advocaat en verzoekt hem zijn oordeel te geven. Desgewenst verwoordt de verzekerde ook zelf nog eens het meningsverschil. Het oordeel van de advocaat is bindend voor DAS. De kosten zijn voor rekening van DAS en komen niet ten laste van het verzekerde kostenmaximum.
- 10.3 De verlening van rechtsbijstand wordt door DAS voortgezet in overeenstemming met het oordeel van de advocaat, tenzij de verzekerde op dat moment te kennen geeft dat hij gebruik wil maken van het bepaalde in lid 5 van dit artikel.
- 10.4 Als DAS de behandeling overdraagt aan een externe deskundige, mag de opdracht niet aan de advocaat die het bindende oordeel heeft gegeven of aan een kantoorgenoot worden verstrekt.
- 10.5 Als verzekerde zich niet met het oordeel van de advocaat kan verenigen, kan hij de zaaksbehandeling voor eigen rekening en risico voortzetten. Wordt hij daardoor alsnog geheel of gedeeltelijk in het gelijk gesteld, dan betaalt DAS alsnog de redelijk gemaakte kosten van rechtsbijstand, overeenkomstig het bepaalde in artikel 6.

(...)"

4. Geschil

- 4.1 Consument vordert dat Aangeslotene gehouden wordt tot het betalen van een bedrag van € 4.184,12. Dit bedrag is samengesteld uit: advocaatkosten in de beroepsprocedure van € 3.561,60, taxatiekosten van de woning van Consument in de

bezwaar- en beroepsprocedure van € 178,50 en expertisekosten voor de berekening van de schaduwwerking van geplande uitbouw door de burens van € 444,02.

- 4.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag: Aangeslotene is toerekenbaar tekort geschoten in de nakoming van haar verplichtingen jegens Consument. Consument voert in dit verband het volgende aan:
- aangezien Aangeslotene in haar brief van 26 november 2010 heeft afgezien van het verlenen van rechtsbijstand en de hoorzitting inzake het bezwaar tegen de bouwvergunning binnenkort zou plaatsvinden, had Consument geen andere keuze dan om een eigen advocaat in te schakelen;
  - naar aanleiding van de brief van 24 januari 2011 van mr. G aan Aangeslotene waarin zij een beroep doet op het recht van vrijheid van keuze van een advocaat, schrijft Aangeslotene in haar brief van 31 januari 2011 dat zij zelf de rechtsbijstand wil verlenen en deze niet wil uitbesteden aan een externe advocaat. De brief van 31 januari 2011 is in strijd met de eerdere communicatie van Aangeslotene waarin zij duidelijk heeft geschreven geen perspectief te zien en de behandeling te staken. Aan de ene kant wil Aangeslotene de rechtsbijstand staken bij gebrek aan perspectief (artikel 5.2 AV), aan de andere kant houdt zij vast aan de AV waarin staat dat rechtsbijstand door eigen juristen wordt verleend. Consument heeft door de opstelling van Aangeslotene niet het vertrouwen gekregen dat Aangeslotene er alles aan zou doen om zijn belangen juist te behartigen. Consument stelt verder dat Aangeslotene hiermee in strijd handelt met de redelijkheid en billijkheid die zij bij de uitvoering van de verzekeringsovereenkomst in acht dient te nemen. Aangeslotene is nooit serieus op de argumentatie van mr. G ingegaan. Had zij dat wel gedaan dan had Aangeslotene kunnen besluiten de behandeling van de procedure aan mr. G over te laten en diens kosten te vergoeden;
  - Aangeslotene heeft de brief van mr. G van 24 januari 2011 opgevat als een bindend advies in de zin van artikel 10 AV. Volgens artikel 10 lid 4 AV mag de zaak dan niet aan de advocaat worden verstrekt die het bindend advies heeft gegeven. Aangeslotene heeft echter wel de kosten van mr. G in de bezwaarprocedure vergoed. Daarmee is Aangeslotene afgeweken van artikel 10 lid 4 AV en heeft zij gehandeld alsof zij zelf mr. G heeft ingeschakeld. In dit kader wijst Consument erop dat beide partijen zijn gebonden aan de AV en dat het niet zo kan zijn dat Aangeslotene de AV eenzijdig op een andere wijze uitlegt of toepast. Nu dit wel is gebeurd, acht Consument het redelijk dat de AV in de onderhavige situatie in zijn voordeel worden toegepast;
  - Aangeslotene heeft wel de advocaatkosten in de bezwaarprocedure vergoed maar niet in de beroepsprocedure. De beroepsprocedure ligt echter in het verlengde van de bezwaarprocedure is en is daarmee onlosmakelijk verbonden. In de bezwaarprocedure heeft mr. G een bepaalde strategie gevoerd alsmede argumenten naar voren gebracht die ook voor de beroepsprocedure waren bedoeld. Consument wilde niet dat Aangeslotene de beroepsprocedure weer zelf behandelde omdat hij dat in strijd met zijn procesrechtelijk belang achtte;

- de taxatie en de berekening schaduwwerking waren noodzakelijk. Immers moest Consument zijn bezwaren tegen de bouwvergunning onderbouwen. Beide rapporten zijn overgelegd bij de hoorzitting.

4.3 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd: Aangeslotene bestrijdt dat zij toerekenbaar tekort is geschoten in de nakoming van haar verplichtingen jegens Consument. In dit kader voert zij het volgende aan:

- in november 2010 achtte de behandelaar van Aangeslotene geen reële kans op succes aanwezig in een bezwaarprocedure. In overeenstemming met artikel 5.2 AV heeft de behandelaar toen de zaaksbehandeling gestaakt. Vervolgens heeft Consument zich tot mr. G gewend;
- naar aanleiding van de brief van 24 januari 2011 van mr. G waarin deze aangaf wel perspectief te zien in een bezwaarprocedure heeft Aangeslotene bij brief van 31 januari 2011 Consument geschreven dat zij niet bereid was de kosten van mr. G te vergoeden maar dat zij wel bereid was om verder zelf weer rechtsbijstand te verlenen. Dit is in overeenstemming met artikel 5 lid 1 AV. Consument heeft er zelf voor gekozen verder te gaan met mr. G. Nadat de gemeente het bezwaar heeft afgewezen, heeft Aangeslotene aangeboden bijstand te verlenen in de beroepsprocedure bij de rechtbank. Consument heeft geen gebruik gemaakt van dat aanbod;
- om praktische redenen heeft Aangeslotene het in de brief van 24 januari 2011 van mr. G vervatte oordeel over de haalbaarheid van een bezwaarprocedure opgevat als een oordeel in de zin van artikel 10.2 AV (geschillenregeling). Hierdoor is Consument in dezelfde positie gebracht als wanneer Aangeslotene hem in november 2010 tezamen met haar negatieve oordeel over de haalbaarheid van de procedure had gewezen op de geschillenregeling. In haar brief van 1 april 2011 aan Consument heeft Aangeslotene daarbij gewezen op artikel 10.3 AV en aangegeven dat zij de verdere rechtsbijstand wilde verlenen. Consument heeft hiervan geen gebruik gemaakt. Gelet hierop ziet Aangeslotene geen aanleiding de kosten van mr. G in de beroepsprocedure te betalen;
- voor zover Consument een beroep op de vrijheid van advocaatkeuze doet, wijst Aangeslotene op een uitspraak van het Hof Amsterdam van 26 juli 2011 (LJN: BR5339) waarin het Hof stelt dat voor het recht op vrijheid van advocaatkeuze op grond van artikel 4 Europese Richtlijn voor de Rechtsbijstandverzekering respectievelijk artikel 4:67 Wet op het financieel toezicht ("Wft") aan twee cumulerende voorwaarden moet zijn voldaan, nl (i) de rechtsbijstandverzekeraar moet een advocaat verzoeken de verzekerde bij te staan in (ii) een gerechtelijke of administratieve procedure. In het onderhavige geval heeft DAS na de brief van 24 januari 2011 van mr. G ervoor gekozen om Consument zelf bij te staan en is derhalve niet aan voorwaarde (i) voldaan;
- voor de taxatie alsmede de berekening schaduwwerking heeft Aangeslotene opdracht noch toestemming gegeven. Ook zijn het taxatierapport en het expertiserapport niet in de beroepsprocedure ingebracht. Op grond van de artikelen 5 lid 5 en 6 lid 1 sub b AV hoeft Aangeslotene de taxatie- en expertisekosten niet te vergoeden.

5. Beoordeling

5.1 De Commissie ziet zich voor de vraag gesteld of Aangeslotene jegens Consument toerekenbaar tekort is geschoten door vergoeding te weigeren van:

- a. de kosten van mr. G in de beroepsprocedure;
- b. de taxatiekosten, en
- c. de expertisekosten.

Bij de beantwoording van deze vraag gaat de Commissie uit van de onder 3 weergegeven feiten.

5.2 De Commissie overweegt als volgt. Voor het antwoord op de onder 5.1 gestelde vraag is van belang of Consument op enig moment het recht had op vrije keuze van een advocaat en Aangeslotene daardoor gehouden is de kosten van die advocaat te vergoeden. Verder is van belang of het recht op vrije keuze van een advocaat meebrengt dat de door Consument gekozen advocaat kan bepalen welke additionele kosten, zoals in het onderhavige geval de taxatiekosten en expertisekosten, noodzakelijk zijn en of Aangeslotene dan gehouden is die additionele kosten te vergoeden.

5.2.1 Het recht op vrije keuze van een advocaat is vastgelegd in artikel 4:67 Wet op het financieel toezicht ("Wft"). Dit artikel luidt, voorzover hier van belang, als volgt:

"1. Een rechtsbijstandverzekeraar draagt er zorg voor dat in de overeenkomst inzake de rechtsbijstanddekking uitdrukkelijk wordt bepaald dat het de verzekerde vrij staat een advocaat of een andere rechtens bevoegde deskundige te kiezen indien:

- a. *een advocaat of andere rechtens bevoegde deskundige wordt verzocht de belangen van de verzekerde in een gerechtelijke of administratieve procedure te verdedigen, te vertegenwoordigen of te behartigen; of*
  - b. *zich een belangenconflict voordoet.*
- (...)"*

Artikel 4:67 Wft is gebaseerd op artikel 4 van de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 22 juni 1987 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering, 87/344/EEG, hierna te noemen de "Richtlijn".

5.2.2 In zijn arrest van 28 september 2012, LJN:BW7507 heeft de Hoge Raad de volgende prejudiciële vragen over de uitleg van artikel 4 Richtlijn gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie ("Europese Hof van Justitie"):

1. Laat art. 4 lid 1 van Richtlijn 87/344/EEG toe dat een rechtsbijstandverzekeraar die in zijn polissen regelt dat rechtsbijstand in gerechtelijke of administratieve procedures in beginsel zal worden verleend door werknemers van de verzekeraar, tevens nog bedingt dat de kosten van rechtsbijstand van een door de verzekerde vrij gekozen advocaat of rechtsbijstandverlener slechts onder de dekking vallen indien de verzekeraar van mening is dat de behandeling aan een externe rechtshulpverlener moet worden uitbesteed?
2. Maakt het voor de beantwoording van de eerste vraag verschil of voor de desbetreffende gerechtelijke of administratieve procedure rechtsbijstand wel of niet verplicht is?"

5.2.3 De Commissie is van oordeel dat de beantwoording door het Europese Hof van Justitie van de door de Hoge Raad gestelde prejudiciële vragen relevant kan zijn in de onderhavige kwestie. Met het oog hierop beslist de Commissie dat zij haar uitspraak aanhoudt tot in ieder geval het moment waarop het Europese Hof van Justitie de prejudiciële vragen van de Hoge Raad heeft beantwoord.

6. Beslissing

De Commissie houdt haar uitspraak aan, in ieder geval tot het moment waarop het Europese Hof van Justitie de prejudiciële vragen van de Hoge Raad zoals gesteld in zijn arrest van 28 september 2012, LJN:BW7507, heeft beantwoord. Beroep tegen deze tussenuitspraak bij de Commissie van Beroep is alleen mogelijk tezamen met het eventuele beroep tegen de einduitspraak in deze zaak.

BINDEND ADVIES

Consument,

en

DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringmaatschappij N.V, gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen: Aangeslotene.

I. Procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de tussenuitspraak van 30 mei 2013;
- de brief van 20 december 2013 van Aangeslotene;
- de brief van 12 januari 2014 namens Consument met bijlage;
- de brief van 31 januari 2014 van Aangeslotene.

2. De verdere beoordeling

- 2.1 In de tussenuitspraak heeft de Commissie haar uitspraak aangehouden, in ieder geval tot het moment waarop het Europese Hof van Justitie de prejudiciële vragen van de Hoge Raad zoals gesteld in zijn arrest van 28 september 2012, ECLI:NL:HR:2012:BW7507, heeft beantwoord.
- 2.2 Het Europese Hof van Justitie heeft de betreffende vragen van de Hoge Raad in zijn uitspraak van 7 november 2013, C-442/12, beantwoord. De Hoge Raad heeft de uitspraak van het Hof van Justitie in zijn arrest van HR 21 februari 2014, ECLI:NL:HR:2014:396 overgenomen. In zijn uitspraak heeft het Hof van Justitie, voor zover in de onderhavige kwestie van belang, onder meer bepaald dat voor de uit hoofde van een rechtsbijstandverzekering verzekerde recht op vrije keuze van een advocaat bestaat indien een gerechtelijke of administratieve procedure wordt

gevoerd. De verzekeraar dient dan in beginsel de kosten van die gekozen advocaat te vergoeden. De Commissie heeft vervolgens partijen verzocht te reageren op de uitspraak van het Hof. Aangeslotene heeft dit in haar brieven van 20 december 2013 en 31 januari 2014 gedaan, Consument heeft gereageerd bij brief van 12 januari 2014.

2.3 Op grond van bovengenoemde brieven stelt de Commissie vast dat Aangeslotene zich bereid heeft verklaard om de door Consument gevorderde advocaatkosten van € 3.561,60 te voldoen zodat de Commissie zich niet meer over deze vordering hoeft uit te laten. De Commissie gaat ervan uit dat Aangeslotene dit bedrag inmiddels aan Consument heeft betaald dan wel op korte termijn zal betalen.

2.4 Partijen verschillen nog van mening over de vraag of Aangeslotene op grond van de toepasselijke voorwaarden van verzekering (“VvV”) gehouden is tot betaling van de kosten voor de taxatie van de woning van € 178,50 en de kosten van het bezonningsonderzoek van € 444,02 (hierna tezamen ook “deskundigenkosten” genoemd). Aangeslotene stelt niet gehouden te zijn tot betaling van de deskundigenkosten en beroept zich daarbij op artikel 5, lid 5 en artikel 6, lid 1 onder b, eerste liggende streepje VvV.

Deze artikelen bepalen, voor zover hier van belang, het volgende:

“Artikel 5 De verlening van de rechtsbijstand

(....)

5.5 Als het naar het oordeel van DAS noodzakelijk is de behandeling of een deel daarvan over te dragen aan een externe deskundige, is uitsluitend DAS bevoegd om, na overleg met de verzekerde, opdrachten daartoe te verstrekken.

(....)”

“Artikel 6 De kosten van rechtsbijstand

6.1 DAS vergoedt de volgende kosten van rechtsbijstand :

(....)

b. de volgende externe kosten:

- de kosten van de externe deskundigen die door DAS worden ingeschakeld, voorzover deze kosten redelijk en noodzakelijk gemaakt zijn voor de uitvoering van de opdracht;

(....)”

Aangeslotene stelt hiernaast dat de kosten van de taxatie van de woning al waren gemaakt voordat Consument zich op de Verzekering beriep zodat Aangeslotene daartoe geen opdracht heeft gegeven en dat gebleken is dat het taxatierapport in bezwaar, beroep en hoger beroep geen rol heeft gespeeld. Voor het bezonningsonderzoek heeft Aangeslotene geen opdracht gegeven. Volgens Aangeslotene waren de kosten voor dit onderzoek ook niet noodzakelijk.

Consument is van mening dat Aangeslotene ook de deskundigenkosten moet betalen en beroept zich daarbij op artikel 6, lid 1 onder b, eerste liggende streepje VvV. Volgens Consument is het taxatierapport reeds bij het bezwaarschrift ingebracht, het bezonningsonderzoek bij de (hoger) beroepsprocedure. Dat de rechter de rapporten niet in zijn oordeel heeft betrokken wil niet zeggen dat die in het kader van de belangenbehartiging niet noodzakelijk waren. Ten slotte wijst Consument erop dat het recht op vrije advocaatkeuze van haar inhoud zou worden beroofd indien wel de advocaatkosten van de vrij gekozen advocaat worden vergoed maar niet de door

deze advocaat in het kader van zijn belangenbehartiging noodzakelijk geachte externe kosten.

- 2.5 De Commissie overweegt het volgende. In het onderhavige geval leidt de uitspraak van 7 november 2013, C-442/12 van het Europese Hof van Justitie ertoe dat Aangeslotene zich niet kan beroepen op het bepaalde in artikel 5, lid 5 en artikel 6, lid I onder b, eerste liggende streepje VvV. In zijn uitspraak heeft het Hof onder meer bepaald dat voor de uit hoofde van een rechtsbijstandverzekering verzekerde recht op vrije keuze van een advocaat bestaat indien een gerechtelijke of administratieve procedure wordt gevoerd. Naar het oordeel van de Commissie brengt dit mee dat de door de verzekerde vrij gekozen advocaat zelfstandig, dat wil zeggen zonder overleg met c.q. toestemming van een derde, moet kunnen bepalen welke handelingen in de gegeven situatie het meest in het belang van zijn cliënt zijn. Tot deze handelingen behoort ook het inschakelen van deskundigen, mits dat redelijkerwijs noodzakelijk is en mits de kosten van dergelijke deskundigen als redelijk kunnen worden beschouwd. Naar het oordeel van de Commissie was in de onderhavige situatie het inschakelen door de advocaat van Consument van de betreffende deskundigen redelijkerwijs noodzakelijk en zijn de door hen gemaakte kosten redelijk zodat Aangeslotene gehouden is deze kosten aan Consument te vergoeden.
- 2.6 Uit het bovenstaande vloeit voort dat de vordering van Consument tot betaling van de deskundigenkosten zal worden toegewezen. Verder dient Aangeslotene Consument de door haar betaalde eigen bijdrage van € 50,- voor de behandeling van dit geschil te betalen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

3. Beslissing

De Commissie beslist, als bindend advies, dat Aangeslotene gehouden is om binnen een termijn van drie weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is gezonden, aan Consument de volgende bedragen te voldoen:

- a. een bedrag van € 622,52,-;
- b. de door Consument betaalde eigen bijdrage van €50,- voor de behandeling van dit geschil.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.